

0.65 do 0.75, med 14 do 20 Din. Suhe slive 8 do 12 Din.

Svinjski sejem v Mariboru dne 15. aprila. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 146 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5 do 6 tednov stari 45 do 70 Din; 7 do 9 tednov stari 60 do 90 Din; 3 do 4 mesece stari 130 do 180 Din; 5 do 7 mesecev stari 250 do 300 Din; 8 do 10 mesecev stari 350 do 400 Din; eno leto stari 500 do 600 Din. 1 kg žive teže 5 do 6 Din, 1 kg mrtve teže Din 7.50 do Din 8.50. Prodanih je bilo 80 komadov.

Mariborski živinjski sejem dne 12. aprila tega leta. Prignanih je bilo 11 konjev, 10 bikov, 129 volov, 274 krav in 11 telet. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 3.75 do Din 4.50; poldebili voli od Din 2.50 do Din 3.50; plemenski voli od Din 2.50 do Din 3.—; biki za klanje od Din 2.— do Din 2.50; klavne krave debele od Din 2.75 do Din 4.—; plemenske krave od Din 2.— do Din 3.—; krave za klobasarije od Din 1.25 do Din 1.75; mlada živina od Din 2.25 do Din 4.50; teleta Din 5.—. Prodanih je bilo 213 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg Din 10 do 12; volovsko meso II. vrste 1 kg Din 6 do 8; meso od bikov, krav in telet 1 kg 4 do 6 Din; telečje meso I. vrste Din 10 do 12; telečje meso II. vrste Din 6 do 8; svinjsko meso, sveže 1 kg 8 do 16 Din.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Peter pri Mariboru. Fantovski krožek prosvetnega društva »Skala«, ima v nedeljo, dne 24. aprila po rani maši v samostanski šoli izredni občni zbor. Ker je izredne važnosti obstanek fantovskega krožka, se pričakuje polnoštevilna udeležba članstva. Vabljeni so tudi drugi fantje. Več življenja je treba v krožku, kakor tudi večje vzajemnosti. — Z ertvamj in z vztrajnim delom si gradimo boljše bodočnost. Bog živi!

Gornja Sv. Kungota. Dne 4. in 10. aprila so igrali pri nas Pasijon ali Trpljenje Jezusa Kristusa. Nebo nam je bilo posebno milo, večnostno spomladansko vreme je privabilo

ogromne množice naroda iz vseh sosednih župnij, St. Ilja, St. Jurja in iz Spodnje Sv. Kungote; 50 dobrih Svečincanov je prišlo pod vodstvom svojega ljudomilega župnika g. Časina in g. šolskega upravitelja Jožefa Berčeta. Veliko ljudi je moralo oditi, ker niso dobili prostora. Isti naval je bil tudi 10. aprila. Igralci prosvetnega društva zaslužijo vsaj pohvalo. Glavno ulogo je igral g. Alojzij Črvič, ki je iz prijaznosti prišel iz Ljutomera ter je s svojim nastopom v glavni in sila težki ulogi kar elektriziral občinstvo. Ljudstvo se je zavedalo resnosti v srce segajoče igre ter se je cel čas vzgledno zadržalo. Trpeti Zveličar pa naj bi vsem bogato poplačal ves trud, posebno g. Alojziju Črviču, ki se je neumorno žrtvoval za to igro in prišel dvakrat nalašč iz Ljutomera v Gornjo Sv. Kungoto. Naj bi ta dvakratna predstava Pasijona bila nekak misijon za našo težko preizkušeno župnijo, da se mrzla srca ogrejejo, mrtvi na duši da vstanejo, vsem pa, ki trpimo veliko pomanjkanje, naj bi nam ta igra vzbudila trdno zaupanje, da po trpljenju pride vstajenje.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo vlijudno vabi na uprizoritev igre: »Lovski tata«, katera se vrši v nedeljo, dne 1. maja po večernicah. Ker je ta dan farno žegnanje, upamo, da vidimo naše prosvetne prijatelje iz naših sosednih župnij. Pri srčno vabljeni torej vsi od blizu in daleč.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Jurjevo nedeljo, dne 24. aprila, vabimo na veliko tombolo bralnega društva v dvorani g. Pergerja. Glavni dobiček je sedem kosov novega pohištva; razen tega še seveda več sto drugih raznovrstnih dobitkov. Srečke so samo po 2 Din. Svirajo tamburaši. Na svidenje! Ne bo vam žal!

Veržej. V nedeljo, dne 1. maja, obhaja salezijanski zavod Marijanišče krasno svečanost v proslavo Marije, Matere dobrega sveta, kateri je zavod posvečen. Obenem pa proslavi tudi god blaženega Janeza Bosca, ustanovitelja salezijanske družbe. Iskreno vabljeni od blizu in daleč vsi častilci Marijini. Na predvečer slovesna rimska procesija z relikvijami blaženega Janeza Bosca.

Sv. Ana v Slov. goricah. Dne 3. in 4. aprila smo imeli zopet priliko videti našo mladino

pri nastopu igre »Na dan sodbe«, ki je bila popolnoma na mestu za sedanje razmere. V razmeroma kratkem času se je režiserju č. g. kaplanu izbornu posrečilo igralce izvežbati, četudi je bilo več igralcev prvič na odru, so se vseeno zelo dobro odrezali. Mladina od Sv. Ane, le po začrtani poti s krščanskim idealizmom neustrašeno naprej!

St. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo vprizori v nedeljo, dne 24. aprila, ob 3. uri popoldne v društvenem domu kmečko tridejansko komedijo »Pogodba«. Kdor se hoče enkrat pošteno nasmejati, naj ne zamudi priti pogledat. Med odmori nas bo razveseljeval domači tamburaški zbor. Zatorej takrat vsi v društveni dom!

St. Janž pri Velenju. Dne 10. aprila je naše prosvetno društvo uprizorilo igro, kakor se odigrava z vso žalostno vsebino na pozornici vsega sveta. Glavni vlogi igrata brezposelnost in brezobzirna sebičnost. Da bo svetovna igra srečno končala, je treba v ta boj zanesti novega duha, kakor je pokazala igra »Repoštev, duh v krkonoških gorah« ali »Vsega je enkrat konec«, čarobna burka v petih dejanjih. Igralci so vsebino dobro doumeli in jo takorekoč doživljali, tako da smo v zadregi, komu bi prisodili prvenstvo. Ali brezsrčnemu kosmatinu, ali revnim brezposelnim rokodelcem, sodniku in njegovemu slugi ali gorskemu duhu Repoštev? Vsak je bil v svoji vlogi prvovrsten, in moralen uspeh igre je bil zelo ugoden. Tudi z gmetnim uspehom smo zadovoljni. Dvorana je bila zasedena. Pred igro je razložil kraček nagovor njeno vsebino in pojasnil današnji gospodarski boj. Pevci so zapeli par pesmi, tamburaši pa izpolnjevali odmora. Na splošno željo »se igra ponovi na praznik Kristusovega vnebohoda«. Na veselo svidenje prijatelji in sosede!

Izpraznitev roparskega gnezda.

Služajno se je posrečilo kitajski policiji v Šangaju, da je izsledila daleč razpredeno roparsko družbo. Ko so japonski topovi porušili kitajsko naselbino Čapej, je bila roparska organizacija prisiljena, da je zapustila svoja stoletna

dini drv, straši nedotaknjen kup še sedaj. Za Marijo Risvico na križpotu proti Tuhlju in Klanjcu tik ob Sotli mu je še žugalo pogorišče kočure — resnična grmada nedolžne zagorske čarovnice.

Korecal je naprej po cesti pod Cesargradom in se približal selu Suhi dol pred Klanjcem. V Suhem dolu je stopil nekaj korakov s ceste na hribček do kapelice sv. Križa, odkoder je tako mikaven razgled proti Klanjcu in po obsoletski ravni preko Bizeljskega do Kapel in še dalje. Prostor pri kapelici je bil posut s svežimi grobi. Nekateri so bili napol zasuti, kakor bi bil kdo prepodil pogrebce, ali pa jim je primanjkovalo časa. V Suhem dolu ni zapazil in ne slišal nikakega življenja. Andrej je ugotovil šele sedaj, da niso prepevali, niti letali ptički po teh izumrlih krajih! Od kapelice je stopil zopet k cesti. Sedel je na trato ob cestni grabi, vzel čutaro na kolena in gruntal resno, če se bo sestal vsaj na Klanjcu z živim človeškim bitjem, ki bi mu zaupalo: Keda, kako in kako dolgo je kosila tod smrt, da je uničila vsako življenje. Čukal je na dolgo iz čutare, se ponovno zamislil v grozno šibo božjo, katero

je sledil že dolgo, a je še ni srečal, da bi jej pogledal v oči in bi podal lahko doma njen natančen popis radovednim sotržanom. Ko je odmaknil v tretje čutaro od ust, je začutil utrujenost v vseh udih. Moralo je že biti preko poldne in mudilo se mu tudi ni nikamor. Skril je od gorja trudno glavo med obe dlani, še tuhtal o zlu kuge, pa spanec ga je prestavil nazaj na Pilštajn, kjer bo lahko pripovedoval mesece, kako gospodari dekla smrti — kuga!

Ni spal dolgo. V polsnu je čutil, kakor bi mu snemal nekdo bisagi in odvezoval od pasu čutaro. Ves preplašen je planil pokoncu, zakrilil z rokami in odprl oči. Kriknil je iz polnega grla: »Jezus — Marija!« Zakotalil se je po tleh in bil od strahu in groze brez vsake odporne sile. Držalo ga je za bisagi, za čutaro ter za pas vse polno človeških rok, ki so trgale z njega z vso močjo tovor, ker jim je bilo odmotavanje in odvezovanje prepočasno. Pa kaj grabežljive roke, le ti pošastni obrazi, pokriti s cedečimi se gnojnimi bulami, oči vdrte v globoke prepade in iz ust smrad — in smrad, da je dušilo Andreja... Ko so mu iztrgale

Irskem. Na Dunaju so zasadili prvi krompir že leta 1588. V naše kraje je prišel krompir šele proti koncu 18. stoletja. Ko so se l. 1778 in 1780 vojaki vračali iz Šlezije in Češke, so ga prinesli iz tujine s seboj. Pri nas se je — kakor povsod — iz početka zelo počasi širil in se je šele v začetku 19. stoletja povsod udomačil. Iz Amerike je prišel s krompirjem tudi tobak v Evropo, prišlo je dobro in zlo, a človek je hitro segel po zlu, dočim se je blagodatni branil 200 let.

Ritanski krog sveta.

Delamrznih ljudi, ki potujejo peš krog sveta, je že toliko, da tak romar ni nikaka po-